

MARTIN LUTHER KING: LA FORÇA D'ESTIMAR (fragment)

Ens preguntem molt sovint: ¿Què serà de la meva col·locació, del meu prestigi, del meu rang, si em comprometo en aquest assumpte? ¿La meva casa, serà dinamitada? Serà amenaçada la meva vida? ¿Aniré a la presó?. L'home bo gira sempre la pregunta. Albert Schweitzer no es demanà: ¿Què serà del meu prestigi i la meva seguretat de professor d'Universitat, què serà de la meva categoria d'organista, especialista en Bach, si treballa amb el poble d'Àfrica?" Es preguntà el contrari: "Què succeirà a aquests milions de persones ferides per la injustícia si no vaig cap a ells?". Abraham Lincoln no es preguntà: ¿Què em passarà si proclamo l'Emancipació i posi fi a l'esclavatge?" Sinó que va preguntar-se "¿Què li passarà a la Unió i a milions de negres si no ho faig?" El negre que exerceix una professió no es demana: "¿Què succeirà a la meva posició assegurada, al meu rang de classe mitjana, a la meva seguretat personal, si participo en el moviment que vol posar fi a la segregació?", sinó que es demana: "¿Què passarà a la causa de la justícia i a les masses del poble negre que mai no ha sentit l'escalf d'una situació econòmica si no participo activament i coratjosament en aquest moviment?"

Un home no es mesura, en definitiva, pel lloc que ocupa en els moments de confort i de comoditat, sinó pel que ocupa en temps de prova i d'adversitat. El veritable proïsme posarà en perill la seva situació, el seu prestigi i fins i tot la seva vida pel bé dels altres. En les valls perilloses i els camins exposats, aixecarà el seu germà maltractat i colpejat cap a una vida més alta i més noble.

(...) L'altruisme autèntic és més que l'aptitud per a la pietat; és l'aptitud per a simpatitzar. La pietat pot no ésser gaire més que la preocupació impersonal ràpidament disposada a trametre un xec, però la veritable simpatia és la preocupació personal que exigeix el do d'un mateix. La pietat pot néixer per l'interès per una abstracció anomenada humanitat, però la simpatia creix des d'una preocupació per un ésser humà particular, que jeu en un camí perdut de la vida. La simpatia és un sentiment de germanor envers la persona en un destret, per la seva pena, la seva angoixa, el seu fardell.

Martin Luther KING: fragment de LA FORÇA D'ESTIMAR, p. 47-48; traducció de Josep Vallverdú; Ed. Proa, Barcelona, cinquena edició, set. 1969.